

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Polácha a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **HOKRA Spedition, s. r. o.**, se sídlem Praha 4, Nusle, U Křížku 4, zastoupeného JUDr. Michalem Stupkou, advokátem se sídlem Praha 4, Družstevní 8, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 15. 8. 2011, č. j. ÚOHS-R 97,98,101,102/2010/HS-11415/2011/320/KPo, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

Žalobě žalobce HOKRA Spedition, s. r. o. proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 15. 8. 2011, č. j. ÚOHS-R 97,98,101,102/2010/HS-11415/2011/320/KPo, **s e p ř i z n á v á** odkladný účinek do skončení řízení před Krajským soudem v Brně.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal ke Krajskému soudu v Brně žalobu proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 15. 8. 2011, č. j. ÚOHS-R 97,98,101,102/2010/HS-11415/2011/320/KPo, kterým byly zamítnuty rozklady podané proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (žalovaného) ze dne 14. 7. 2010, č. j. ÚOHS-S159/2009/KD-4325/2010/850. V tomto rozhodnutí (výrokem I.) žalovaný shledal, že společnosti PROMINECON GROUP a. s., HOKRA Spedition, s. r. o., INZET, s. r. o., CBK SHIFT, s. r. o. a NATURAL MYSTIC s. r. o. nejpozději od 10. 11. 2006 prostřednictvím vzájemných kontaktů sladily svůj záměr zkoordinovat cenové nabídky ve výběrovém řízení týkajícím se veřejné zakázky „Provozování ubytoven u provozních středisek Vojenské ubytovací a stavební správy Litoměřice“ tak, aby se vítězem výběrového řízení při účasti všech jmenovaných společností stala společnost HOKRA Spedition, s. r. o. podáním nejnižší nabídkové ceny, a takto sladěný záměr následně realizovaly, když 14. 11. 2006 zadavateli (České republice – Ministerstvu obrany, Vojenské ubytovací správě Litoměřice) doručily takto zkoordinované cenové nabídky. Tím se podle žalovaného dopustily jednání ve vzájemné shodě při účasti v uvedeném výběrovém řízení, přičemž CBK SHIFT, s. r. o. a NATURAL MYSTIC s. r. o. spolu ve vzájemné shodě nejednaly, a toto jednání vedlo k narušení hospodářské soutěže na trhu služeb poskytovaných v oblasti správy a údržby nemovitostí na území České republiky, čímž účastníci porušili v období od 10. 11. 2006 do 14. 11. 2006 včetně zákaz uvedený v § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001

Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění platném do 31. 8. 2009 (dále též „ZOHS“).

Výrokem II. žalovaný shora popsaným společností toto jednání podle § 7 odst. 1 ZOHS do budoucna zakázal a výrokem III. uložil podle § 22 odst. 2 ZOHS společnosti HOKRA Spedition, s. r. o. pokutu 537 000,-Kč, společnosti PROMINECON GROUP a. s. pokutu 3 679 000,-Kč, společnosti INZET, s. r. o. pokutu 384 000,-Kč, společnosti CBK SHIFT, s. r. o. pokutu 57 000,-Kč a společnosti NATURAL MYSTIC s. r. o. pokutu 249 000,-Kč.

Spolu se žalobou se žalobce domáhal toho, aby soud přiznal jeho žalobě odkladný účinek, aniž uvedl jakékoli konkrétní důvody. K výzvě soudu, aby uvedl a doložil konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje nenahraditelnou újmu, svůj návrh doplnil tak, že již od roku 2007 jsou jednatele žalobce perzekuováni orgány činnými v trestním řízení, neboť jim bylo sděleno během tří let pět obvinění. Tyto skutečnosti byly navíc medializovány a žalobce má vzhledem k tomu méně obchodních partnerů, neboť je zcela vyloučeno, aby byl úspěšný ve výběrových řízeních. Žalobce poukázal na to, že účetní období roku 2010 skončil v hluboké ztrátě. Upozornil na to, že výkazy zisků a ztrát za roky 2009 a 2010 jsou součástí spisu. Žalobce újmu spatřuje v tom, že by mu byla znemožněna dispozice s finančními prostředky na jeho účtu, nemohl by hradit svoje závazky. Poukázal též na to, že z důvodu exekučního řízení by mu bylo de facto znemožněno zajistit si u bankovních ústavů překlenovací úvěr nebo kontokorent. Neprodlenou povinností zaplatit pokutu by se žalobce dostal do předlužení a jednatelům by nezbylo než podat návrh na prohlášení insolvence, neboť žalobce by měl více věřitelů a souhrn jeho závazků by převyšoval jeho majetek.

Žalovaný navrhl žalobcův návrh zamítnout, poukázal mj. na to, že v roce 2010 žalobce sice měl hospodářský výsledek -288 000,- Kč, nicméně v pokladní hotovosti a na účtech v bankách měl 2 994 000,- Kč. Pokuta tedy není pro žalobce likvidační.

Podle § 73 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), ve znění účinném do 31. 12. 2011, které je pro danou věc rozhodné, nemá podání žaloby odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Odst. 2 tohoto ustanovení umožňuje soudu přiznat žalobě odkladný účinek na návrh žalobce po vyjádření žalovaného, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Jak správně poukazuje žalovaný, přiznání odkladného účinku žalobě podle dosud účinného s. ř. s. je institut, který lze aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží, že by mu neprodleným výkonem hrozila nenahraditelná (závažná a velice těžko odčinitelná) újma, ovšem za předpokladu, že se přiznání odkladného účinku nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a nebude v rozporu s veřejným zájmem. Povinnost tvrdit a prokázat vznik nenahraditelné újmy při rozhodování o

přiznání odkladného účinku stíhá žalobce (viz usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23.10.2003, sp. zn. 52 Ca 9/2003, publikované ve Sb. NSS pod č. 87/2004). Má-li mít žádost úspěch, musí žalobce tvrdit a doložit, v čem spatřuje nenahraditelnou újmu, tato musí být v příčinné souvislosti s nastalými účinky právní moci rozhodnutí, tj. s výkonem rozhodnutí či jinými právními následky z něj plynoucími.

Přiznání odkladného účinku žalobě je tedy vázáno na kumulativní splnění tří zákonných předpokladů: první z předpokladů by byl splněn tehdy, pokud by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, druhý z nich by byl splněn tehdy, pokud by se přiznání odkladného účinku nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a třetí předpoklad je vázán na neexistenci rozporu s veřejným zájmem.

Pokud šlo o otázku nenahraditelnosti vzniklé újmy, tak zdejší soud opakovaně judikoval, že újma, která by spočívala v tom, že zaplacení pokuty naruší řádné hospodaření žalobce, případně že žalobce na zaplacení pokuty nemá svoje prostředky a bude tak ohrožen chod jeho společnosti, postrádá bez dalšího znak nenahraditelnosti. Případné zvýšené výdaje či komplikace žalobce totiž bylo podle názoru zdejšího soudu lze vyčíslit a jestliže soud zrušil správní rozhodnutí o uložení pokuty jako nezákonné, mohl se žalobce domáhat náhrady prostřednictvím institutů zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád). Pokud jde o žalobcovu tvrzení, že by mu hrozilo insolvenční řízení, tak se jedná toliko o tvrzení, které žalobce, přestože k tomu byl soudem vyzván, nijak nedoložil. Jak již je uvedeno výše, je to žalobce, kdo je povinen újmu nejen tvrdit, ale též prokazovat. Pokud hrozící insolvenční řízení nijak neprokázal, nelze ji považovat za újmu nenahraditelnou (byť by tato skutečnost v případě řádného prokázání jistě znaky nenahraditelné újmy splňovat mohla).

Zdejší soud má však za to, že v daném případě nelze odhlédnout od toho, že zmíněné ustanovení s. ř. s., které přiznání odkladného účinku upravuje, bylo novelizováno zákonem č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Tato novelizace již vstoupila v platnost a účinnosti má nabýt od 1. 1. 2012, tj. v době velice blízké.

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve znění účinném od 1. 1. 2012 soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Z uvedeného je zřejmé, že nová právní úprava klade na intenzitu újmy, která má žalobci výkonem správního rozhodnutí hrozit, k tomu, aby mohl být jeho žalobě přiznán odkladný účinek, výrazně nižší požadavky. Namísto újmy „nenahraditelné“ je požadováno, aby se jednalo toliko o újmu „nepoměrně větší, než jaká přiznáním

odkladného účinku může vzniknout jiným osobám“. V daném případě (kdy má žalobce platit pokutu, která je příjmem státního rozpočtu) má soud za to, že žalobcovy důvody, které pro přiznání odkladného účinku uvádí (tj. že je několik let ve ztrátě, a že by okamžité zaplacení pokuty ve výši více než půl milionu korun narušilo chod jeho společnosti a nebyl by schopen dostát svým závazkům), by pro přiznání odkladného účinku podle nové právní úpravy byly dostatečné. Skutečnost, že je žalobce dva roky ve ztrátě, navrhl prokázat výkazy zisků a ztrát za roky 2009 a 2010, které jsou podle jeho tvrzení součástí spisu. Žalovaný přitom výše žalobcových ztrát potvrdil a soud proto nepovažoval za nutné si tyto dokumenty od žalovaného vyžadovat. Pokud jde o tvrzení, že by zaplacením pokuty byl narušen chod žalobcovy společnosti, tak to sice žalobce nijak neprokázal, nicméně soud je považoval za daného stavu za hodnověrné. Pokud žalobce hospodaří ve ztrátě více let, tak i přesto, že by měl na účtech banky či na pokladně hotovost v částce cca 3 miliony Kč, má soud za to, že mu okamžitým zaplacením pokuty ve výši odpovídající cca jedné šestině této částky může určitá újma, jak ji žalobce popisuje, vzniknout.

Soud má přitom za to, že se jedná o újmu, která je nepoměrně větší než újma, která může vzniknout jiným osobám neprodleným nezaplacením pokuty. Soud totiž zastává názor, že neprodleným zaplacením pokuty nehrozí jiným osobám žádná konkrétní újma; toliko nebude do státního rozpočtu neprodleně zaplacená pokuta ve výši pro žalobce jistě významné, současně však ve výši pro státní rozpočet takřka zanedbatelné. Státní rozpočet přitom o tuto pokutu nepřijde (samozřejmě pokud napadené správní rozhodnutí obstojí), neboť žalobce po skončení soudního přezkumu bude povinen pokutu uhradit. Ve prospěch tohoto závěru je i hrozba komplikací, které jsou spojeny s vrácením zaplacené pokuty žalobci spolu s úroky za situace, kdy je správní rozhodnutí zrušeno jako nezákonné. Jinak řečeno, pokud by žalobce zaplatil pokutu ihned a správní rozhodnutí by bylo následně soudem zrušeno, byla by následně žalobci vrácena nejen pokuta, ale též i příslušné úroky za dobu, kdy byla částka odpovídající pokutě žalobci neoprávněně zadržena.

Soud tedy činí dílčí závěr, že pokud by aplikoval toliko právní úpravu nyní účinnou, byla by újma tvrzená žalobcem pro přiznání odkladného účinku nedostatečná, zatímco pokud by soud aplikoval právní úpravu účinnou od 1. 1. 2012, byla by tato újma pro přiznání odkladného účinku postačující.

Je přitom zřejmé a nepochybné, že soud je zásadně povinen postupovat podle právní úpravy účinné v době rozhodování, tj. podle s. ř. s. účinného do 31. 12. 2011. Zdejší soud má však za to, že v případě, kdy je nová právní úprava pro žalobce příznivější, je namístě ji zohlednit, a to i proto, že nastolení žalobcových poměrů přiznáním odkladného účinku souvisí se žalobcovým správním potrestáním (s konkrétním trestem totiž souvisí nejen samotná výše pokuty, ale též doba, v níž musí být pokuta zaplacená). Přihlédnout k nové právní úpravě je třeba tím spíše za situace, nabude-li účinnosti v době kratší jednoho měsíce ode dne rozhodování v této věci. Opačný pohled by soud vnímal jako příliš formalistní a žalobce poškozující na jeho právu na spravedlivý proces. Soud proto v daném případě považoval újmu, která žalobci neprodleným výkonem napadeného rozhodnutí hrozí, za dostatečnou pro

přiznání odkladného účinku jeho žalobě. První podmínku pro přiznání odkladného účinku tedy soud považoval za splněnou.

Pokud jde o druhou a třetí podmínku pro přiznání odkladného účinku podle aktuální účinné právní úpravy, tak i ty byly v dané věci splněny. Soud má totiž za to, že se přiznání odkladného účinku nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob (neboť nezaplacením pokuty žádné třetí osoby dotčeny ve svých právech nejsou) a není ani v rozporu s veřejným zájmem (nedojde-li ke zrušení správního rozhodnutí, bude mít žalobce povinnost pokutu po skončení soudního řízení zaplatit).

Vzhledem k výše uvedenému má soud za to, že s přihlédnutím ke změně právního stavu od 1. 1. 2011 byly splněny všechny podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s., a proto přiznal žalobě odkladný účinek.

Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky žalobou napadeného rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 8. 12. 2011

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Gazdová